

Hüzündür Menşei Şiirin

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 10 Mayıs 2025

Her düş ve de içine düşülesi her renk
Coşkunun muhteviyatı iken kalem
Dermanı deryaları aşan
Denginden ziyade aşkın dengi mahal veren
O sessiz fırtınaya
Şiirle nakşeden sözcüklerin
Tevazu yüklü meali

Köpüren değil adeta Tozkoparan
Yaşaran değil sadece yatıya kalan
Her izlek her mihenk ve yürek
Maviden bozma bir dünya
Kelamın hası
Selamın ve sevdanın dinmez iken nazı
Nazım iken hocam
Nazenin bir çiçekle sevişen doğanın
Alametifarikası sökün eden
Hecelerin duayeni
Duyguların muhteremi
Aşkın küpeştesi
Hele ki kulakları sağır eden zelzelesi
Yalnızlığın kıtalar aşan taşkın na'şında saklı
Bilinmez yası ve yaşı
Yasa mahiyetinde yüreği
Kemiren
Bir hengâme ki

İrki yoktur aşkın indinde sevgin
Nezdinde özlemin
Devası ve davası
Şairin ölümlerden yaşam beğenen
Umudun kat izi ve coğrafyası

Hüzündür menşei şiirin
Hazzına haiz memleketin coşkusu

Vatan aşkını tek geçer mi hiç
Mealinde büyüyen bir hüküm
Meylettği kulun
Rabbine dönük yüzü
Yâd ellerde unutulmuş olsa bile
Yareni Rabbi ile
Yanan ateşin külünde saklı
O aşk ki
Doğaüstü gücün mihenk taşı

Beyzade iklim sancılı bir doğum
Nakşeden hüznün
Beyitlerden taşan nadir bir gönlün
Hası ki
Hazzında sevdanın
Çaldıran Savaşı misali
Çaldıran şairin gücü ve gizi
Coşkun sabrı
Şükre delalet mizacı
Hükmedene riayet eden

Gezgin ve seyyah yüreğin
Dolmazken de miadı
Ve işte geride kalan tek mikado çöpü
Zirvesi ve evresi
Ziyadesiyle teselli bulan tek ziyneti
Şairin nasıl ki
Ilıman iklimlerde doğurgan rahmetin
Tevekkül yüklü külünde açan gülünde
Açmazlara düşen hükmünde
Verdiği karar ne ise
Kaderin tekelinde

Aşkın kanatlarında
Hüznün devası
Acının divası
Bilinmeze gark eden tılsımlı
Coğrafyası
Yakaran mizacın yandığı

Kadar da yanık kokan her içten duası
Kabul görsün yeter ki Allah katında...